

~~217~~
EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

VI-i

SIGNAT. MDCCCXIII.

DN.
JCtus

LEISSERUS

OMPATREM

D.VILLIS, P.P.

decedis, & obi
cata regas,
teris, ac omnibus esse
c ingenii,
oderatus undae,
mina more cadunt
tanda lesio,
anda dies,
stantur amores,
te pares,
in copia nudavit,
viodve sui,
e sapere dextram,
amicis,
zannia testi,
Gorave infert!
tanda DIONB,
dolore repler

Cum
 VIR MAGNIFICUS, CONSULTISSIMUS, ATQUE EXCELLENTISSIMUS
DN. WILHELMUS LEISERUS,
 Jctus, & Antecessor hujus Academiae celeberrimus,
 Curiae Electoralis, Scabinatus, Consistorii sacri pariter ac
 Facultatis Juridicae Assessor gravissimus,
 ingentiluctu efferretur,
MÆCENATEM & COMPATREM
 desideratissimum impensè lugebat
THEODORUS DASSOVIUS, P.P.

Um sublime decus Themidos decedis, & orbi
 Attonito posthac lumina cara negas,
 Digne Vir, ut nunquam morereris, at omnibus esses
 Exemplum vitae nobile & ingenii,
 Lacryma per vultus nihilo moderatius undat,
 Quam quæ præcipiti flumina monte cadunt.
 Si quæ dies unquam nigro signanda lapillo,
 Aut in singultu si quæ terenda dies,
 Illa est, quæ nostri fletu tumulantur amores,
 Seu veniente die, seu fugiente pares,
 Ergonè LEISERI fiet mihi copia nunquam,
 Nec dabitur facie, colloquioque frui,
 Aut amplexari candorem, aut tangere dextram,
 Osculaque ingenuæ figere amicitiae?
 O nimium tristis vox hæc prænuncia lethi,
 Quæ loquitur lapides, pectoraque ima ferit!
 Ah quæ floriferos velas, veneranda DIONE,
 Crines, atque sinum sæpe dolore replet,
 Vosque ROSÆ, carpi divino pollice dignæ,
 Inque comis Superum cæsarieque geri,
 Et dulces VIOLÆ, quas mors ferrugine pingit,
 Vos florentis pignora amœna domus,
 Assiduo Solis ne tabescatis ab igne,
 Ætherei videat provida cura Patris.
 Quicquid habet læti cœlum, quo rore beato
 Gramineos recreat condecoratque toros,
 Depluat in vestras foecundis nubibus ædes,
 Ut vireat constans intemerata domus.

WITTEBERGÆ,
 Literis Matthæi Henckelii, Acad. Typogr. M DC LXXXIX.

COPRESSUS RER ALIS

EXCELSI VICE PRAESIDIS CONSTITUTIONIS
CUM

DN WILHELMUS LEISERUS

L MESSIANTEM & COMPATREM

THEODORUS DASSOVIVS, P.R.

Attonico post haec tunc cura regas,
Digne ut ut nupviam moreris, ac omnibus edes
factyma per vultus nihil modestius urdas,
Digne ut ut nupviam moreris, ac omnibus edes

Et in huiusmodi diebus, & ceteris
Attonico post haec tunc cura regas,
Digne ut ut nupviam moreris, ac omnibus edes
factyma per vultus nihil modestius urdas,
Digne ut ut nupviam moreris, ac omnibus edes

Et dulces VIOLE, duas mori terungine pingit,
Vos floriscens pignora amara domus,
Asiduo solis ne tabescatis ab igne,
Aetheri vi provida cura Patris.
Quicquid habetis coelum, duo tunc beato
Gramineos recreat condonatorque toros,
Depluat in vestras foecundis nubilus edes,
Ut vincat constans intemerata domus.

WITTEBERG

Linus Mathis Haeckelii, Aed. Typ. in d. L. W. W.

CUPRESSUS REPARATA

Chim

EXCELSA VITAE PRAESIDIUM

DN WILHELMUS

DE MANTUA

Comit. Plebanus, Capitularis, Con-

fratialis Juridicus, Athesor-

L. MASCINATUM & C.

THEODORUS DASSO

Antiquarius, Historiographus, etc.

Attonico posthac tumina

Digne Vir, ut nunquam more

facturus per vultus nihil in

Quam oves praecipiti fluit

Aut in fugam si oves terri

Ille est, oves nosse fieri tumi

sen venientes die seu fugient

Ergone LEISERTI sic mihi

Nec dabitur facie, colloq

Aut amplexu candorem, an

Oculisque ingenuas figere

O minimum tristis vox haec pi

Qvae loquatur lapides, pe

Al oves floriferos velas, vene

Et Cla

Ung.

VI 1

= [Occasionalia Vol. 2.
= Fumeralia K-R.]

X.285598A

W 17
M 18

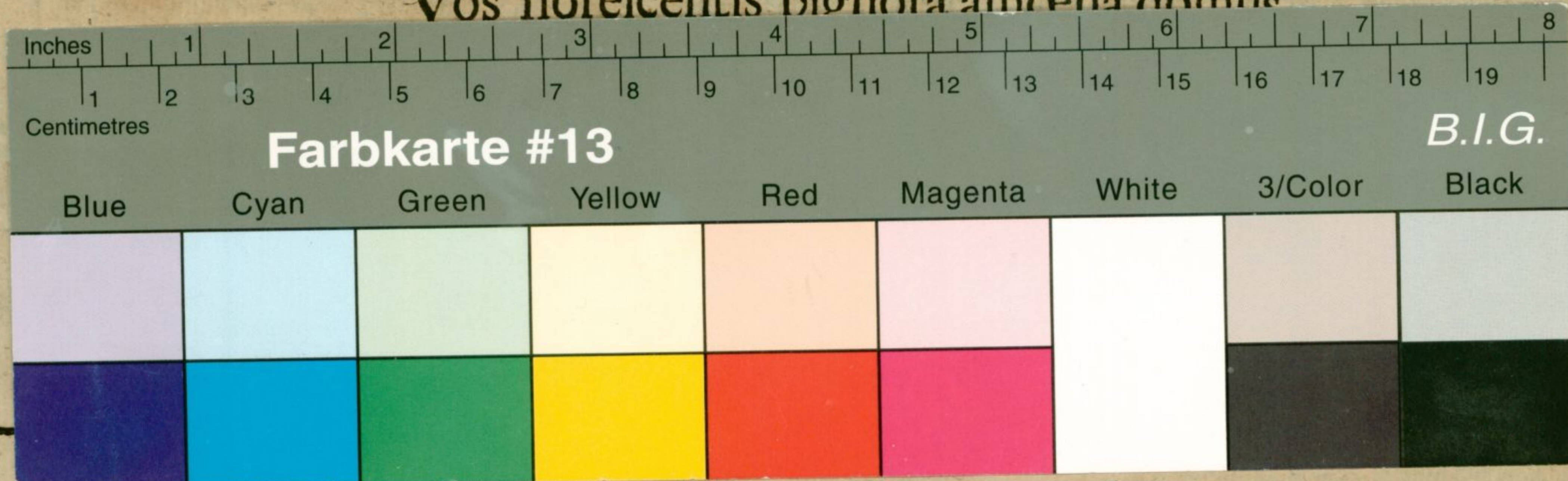

Cum
 VIR MAGNIFICUS, CONSULTISSIMUS, ATQVE EXCELLENTISSIMUS
DN. WILHELMUS LEISERUS,
 Jctus, & Antecessor hujus Academiae celeberrimus,
 Curiae Electoralis, Scabinatus, Consistorii sacri pariter ac
 Facultatis Juridicae Assessor gravissimus,
 ingentiluctu efferretur,
MÆCENATEM & COMPATREM
 desideratissimum impensè lugebat
THEODORUS DASSOVIUS, P.P.

Um sublime decus Themidos decedis, & orbi
 Attonito posthac lumina cara negas,
 Digne Vir, ut nunquam moreris, at omnibus esses
 Exemplum vitae nobile & ingenii,
 Lacryma per vultus nihilo moderatius undat,
 Quam quæ præcipiti flumina monte cadunt.
 Si quæ dies unquam nigro signanda lapillo,
 Aut in singultu si quæ terenda dies,
 Illa est, quâ nostri fletu tumulantur amores,
 Seu veniente die, seu fugiente pares,
 Ergonè LEISERI fiet mihi copia nunquam,
 Nec dabitur facie, colloquioque frui,
 Aut amplexari candorem, aut tangere dextram,
 Osculaque ingenuæ figere amicitiae?
 O nimium tristis vox hæc prænuncia lethi,
 Quæ loquitur lapides, pectoraque ima ferit!
 Ah quæ floriferos velas, veneranda DIONE,
 Crines, atque sinum sæpe dolore replet,
 Vosque ROSÆ, carpi divino pollice dignæ,
 Inque comis Superùm cæsarieque geri,
 Et dulces VIOLÆ, quas mors ferrugine pingit,
 Vos fluorescentis pignora amena domus

Literis Matthæi Henckelii, Acad. Typogr. M DC LXXXIX.

